

Další ráno

Vojta Kidák Tomáško

Říkali jsme slova, co sypou jako mokrý sníh,
o všech tajných přáních, o nadějích.
/:A hvězdy se nám smály, asi věděly proč,
jsme na pokraji skály, ale bojíme se zavolat skoč!:/

Zvědavými prsty po páteři vzhůru stoupá chlad,
už vypustili hřebce a budou ho štvát.
/:Jsme vyhládlí a nazí, ale najednou vím,
že všechno už tu bylo a nic nového neobjevím:/

Tak umřela nám něha a svět se ani nezachvěl,
máš oči smutné víly, tam na silnici do Fort Wayne.
/:Máš oči každé holky, od břehů Vltavy,
hořko je nám hořko, i když sypem cukr do kávy:/

Je jenom další ráno, smutnější než Kainarovo blues...